

A ...-i Törvényszék felperes neve (...) felperesnek - alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyiségi jogok megsértése és sérelemdíj megfizetése iránt indult perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A törvényszék a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 21.000.-(Huszonegyezer) forint feljegyzett kereseti illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, melyet a ...-i Ítéltáblához címzetten a ...-i Törvényszéknél lehet írásban, 3 példányban benyújtani, vagy jegyzőkönyvbe mondani.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a ...-i Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha az kizárólag a perköltség viselésére, összegére, vagy az ítélet indokolására irányul. A felek kérelmére a bíróság tárgyalást tart.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a fellebbezési határidő lejártá előtt előterjesztett kérelmük alapján kérhetik, hogy a ...-i Ítéltábla fellebbezésüket tárgyaláson kívül bírálja el.

Az ítélet ellen a fellebbezést előterjesztő fél számára a ...-i Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselő kötelező.

I n d o k o l á s :

A törvényszék a felperes személyes meghallgatása, valamint a perben rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján a következő tényállást állapította meg:

A felperes fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő ...közjegyzőnél alperes neve I. rendű, valamint az ... II. rendű kötelezettel szemben 406.150.-forint kölcsönösszeg és járuléka megfizetése iránt.

alperes neve a fizetési meghagyással szemben ellentmondással élt, melyben tagadta, hogy a felperestől kölcsönt kért, vagy kapott volna. Ellentmondásában többek között a következő kijelentést tette: „Egyébként a jogosultat jól, nagyon is jól ismerem, életviteléről, személyiségéről, saját tapasztalataimból megbízható információkkal rendelkezem."

Az ellentmondás tartalma szerint továbbá, ami nem történt meg, azt perben sem lehet bizonyítani, a felperes perlekedése rosszhiszemű.

Ezt követően a felperes keresetet nyújtott be alperes neve alperessel szemben, melyben a Ptk. 2:51.§(1) bekezdés a.) pontja alapján annak megállapítását kérte, hogy az alperes az idézett kijelentésével megsértette a becsületét, továbbá a Ptk. 2:52.§(1) bekezdése alapján kérte az alperes kötelezését 100000 forint sérelemdíj megfizetésére.

Időközben az ellentmondás folytán perré alakult eljárásban az alperes a ...-i Járásbírósághoz... számon benyújtott nyilatkozatában egyebek mellett a következőket adta elő: „A valósággal egyezően, tiszta lelkiismerettel ismételtelen kijelentem, hogy én a felperestől pénzt kölcsön soha nem kértem, és nem is kaptam. Mint már előadtam, én a felperes férjével voltam hosszú ideig „sokrétű, színes", erkölcsileg nem mindig dicsérendő kapcsolatban. E kapcsolat során a felperes férje nekem nagyon sok mindent mesélt családi életükről. Ha tetszik ez a felperesnek, ha nem, így van.

Tudomásom van a felperes férje elleni eljárásokról, az ő elmondásából a családi cirkuszokról, és amiket ha kell és szükséges, az eljárás során bizonyítani lehet. Meg lehet tudni, hogy most van-e a jogosítványa, illetve tiltotta-e már őt el bármely hatóság közúti járművezetéstől és milyen okból. Ezeket csupán kérdésként fogalmazom meg, noha konkrét ismeretekkel rendelkezem, azért, hogy felperesnek eszébe ne jusson még egyszer ellenem büntető eljárást, vagy sérelemdíj megfizetése iránt polgári peres eljárást indítani".

Az alperes a jelen perben a felperes 2016. június 17. napján megtartott tárgyaláson elhangzott nyilatkozatára a törvényszék ... számú végzésében foglalt felhívására előterjesztett, 2016. július 6-án kelt 7. sorszámú beadványának 3. bekezdésében kijelentette, hogy „A tárgyaláson tett előadásából arra tudok következtetni, hogy önértékelése téves."

Az alperes szintén jelen peres eljárásban a 2016. szeptember 5. napján kelt 12. számú beadványának utolsó bekezdésében a következőket adta elő: „Noha nem tudom, hogy a felperesnek mi a második diplomája, vélelmezem azonban beadványaiból, hogy talán nem jogi diploma, mert véleményem szerint, ha az lenne, akkor nem állítana keresetében, előadásaiban valótlán, megalapozatlan dolgokat és egy polgári perben a két fél egymástól eltérő, szükségszerűen ütköző álláspontját nem minősítené perben érvényesíthetőnek vélt módon."

A felperes keresetét az alperes fenti kijelentéseire is kiterjesztette és módosított keresetében vagylagosan annak megállapítását kérte, hogy az alperes mindezekkel megsértette emberi méltóságát, illetve becsületét, kérte az alperes kötelezését a jogsértés abbahagyására, eltiltását a további jogsértéstől, valamint az alperes kötelezését 200.000.-forint sérelemdíj megfizetésére. Álláspontja szerint az ellentmondásban általa sérelmezett kijelentés a per eldöntése szempontjából irreleváns, nem tárgyilagos tényközlés, önmagában, illetve szövegösszefüggéseiben is negatív értékítéletet fejez ki. Bár az alperes cinikusan célozgatva konkrétumokat nem említ, mégis azt a látszatot kelti, hogy ő szavahihetetlen, megbízhatatlan ember, a hallgatóságra bízva kijelentésének tartalommal való megtöltését. Hivatkozott arra, hogy a kijelentés indokolatlanul bántó, lealacsonyító és megalázó, alkalmas társadalmi megítélése hátrányos befolyásolására. Cáfolta azt is, hogy az alperes saját tapasztalataiból ismerné őt, személyiségéről, életviteléről saját tapasztalatokból származó információkkal rendelkezne. A későbbiekben arra hivatkozott, hogy ezen mondatot a ...-i Járásbírósághoz ... szám alatt előterjesztett beadványában szereplő, általa sérelmezett bekezdésben foglaltak töltik meg tartalommal, amelyek szintén nem kapcsolódnak a per tárgyához és negatív értékítéletet tartalmaznak. Az alperesnek a jóhiszeműség és tisztesség polgári jogi elvével, valamint a jóhiszemű pervitellel ellentétes, öncélú, lealacsonyító megnyilvánulásai alkalmasak becsületének csorbítására, azoknak semmilyen jogilag védett indoka nincs. Az alperes célja a megalázás és a megfélemlítés, nehogy újabb büntető vagy polgári eljárást kezdeményezzen ellene. A jelen perben tett sérelmes kijelentései sem tartoznak az ügyhöz, azzal, hogy az alperes az önértékelésével kapcsolatos véleményét leírta, túl ment az alkotmányosan védett véleménynyilvánítás korlátain. Ugyanez vonatkozik a ...-i Járásbírósághoz címzett, ... sorszámú beadványának idézett soraira, és jelen perbeli 12. sorszámú beadványa utolsó bekezdésére is. Az alperes tisztában van azzal, hogy mi a második diplomája, előadása lenéző jellegű, nem az ügy elbírálása érdekében szükséges nyilatkozat.

Kérte az alperest perköltsége megfizetésére is kötelezni, melynek összegét 21781 forintban jelölte meg.

Az alperes érdemi ellenkérelme a felperes keresetének az elutasítására irányult. Előadta, hogy amit az ellentmondásában leírt, az mind igaz, a felperest nagyon jól ismeri, róla jó véleménnyel van. Az

által írtakat, mondottakat azonban a felperes szubjektíven, magára nézve negatívan értelmezi. Az önértékelésével kapcsolatban a véleményét fogalmazta meg. Ezek a kijelentések egyáltalán nem sértik a felperest. Hivatkozott a felperes férje, mint magánvádló által rágalmozás vétsége miatt ellene kezdeményezett büntetőeljárást megszüntető végzés indokolásában foglaltakra is. A felperessel szemben perköltségigényt nem terjesztett elő.

A felperes előadta, hogy a büntetőügyben hozott határozat nem jogerős, utalva az ellene benyújtott fellebbezésre.

A felperes keresete az alábbiak szerint megalapozatlan.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1) bekezdésében foglaltak szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét szabadon érvényesíthesse és hogy abban őt senki ne gátolja.

A (2) bekezdés úgy rendelkezik, hogy az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak.

A 2:43. § d) pontja a személyiségi jogok sérelme körében sorolja fel a becsület és a jó hírnév megsértését.

A 2:45. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a becsület megsértését jelenti különösen a más személy társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezőmódjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánítás.

A 2:51. § (1) bekezdés a) pontja szerint, akit személyiségi jogában megsértenek, a jogsértés ténye alapján - az elévülési időn belül - az eset körülményeihez képest követelheti a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását, a b) pont szerint a jogsértés abbahagyását és a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől.

A Ptk. 2:52. § (1) bekezdése kimondja, hogy akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért.

A (2) bekezdés szerint a sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire - különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára - a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges.

A (3) bekezdés akként rendelkezik, hogy a sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire - különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására - tekintettel, egy összegben határozza meg.

A fentiekben idézett jogszabályi rendelkezés alapján az emberi méltóság, mint a személyiségi jogok anyajoga sérelmét az jelenti, ha a személyt emberi mivoltában megalázzák, elmulasztják, megtagadják azt a minimális tiszteletet, amely az embert pusztán emberi minősége alapján megilleti. A becsület megsértése pedig lényegében az adott személyt érintő olyan véleménynyilvánítás, amely alkalmas az érintett társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására, kifejezés módjában indokolatlanul bántó, megalázó.

A véleménynyilvánítás szabadsága miatt a negatív értékítélet, a bírálathoz önmagában nem jogsértő,

még abban az esetben sem, ha a vélemény az érintettre sérelmes. Jogsértővé akkor válik, ha a bíráló túllépi a szabad véleménynyilvánítás határait, az értékítélet önkényes, megalázó, aránytalanul túlzó.

A felperes keresete alapján a törvényszéknek a kereset tárgyává tett kijelentéseket kellett vizsgálnia. Ennek kapcsán elsősorban azt emeli ki a törvényszék, hogy a felperes által sérelmezett alperesi nyilatkozatok részben a felperes által az alperes ellen kezdeményezett fizetési meghagyásos eljárásban, illetve a perré alakult eljárásban, részben jelen perben kerültek előterjesztésre.

A bírói gyakorlat szerint a bírósági eljárásokban tett perbeli nyilatkozatok önmagukban nem adnak alapot személyiségi jogvédelemre, amennyiben az adott eljárás keretein túlmutató többletelemet nem tartalmaznak.

„Hatóság előtti eljárás kezdeményezése, így per megindítása, vagy büntető feljelentés megtétele önmagában nem valósítja meg a személyiségi jog sérelmét. A peres eljárás során tett nyilatkozatok akkor sem alkalmasak a személyhez fűződő jog megsértésének megállapításához, ha utóbb e kijelentések a bizonyítási eljárás tükrében nem minősülnek valónak, feltéve, hogy a tényállítások indokolatlanul nem sértőek, bántóak, illetve durván sértő kifejezést nem tartalmaznak.” (BDT 2006.1429.)

A törvényszék megítélése szerint, az alperes ellentmondásában a felperes által sérelmezett kijelentés a felperessel kapcsolatban egyértelmű, határozott véleményt nem fogalmaz meg, konkrét értékítéletet lényegében nem tartalmaz, kifejezésmódjában nem indokolatlanul bántó, megalázó.

A ... számú beadványt az alperes az ellentmondás folytán perré alakult eljárásban terjesztette elő, abban tesz utaló megjegyzéseket a felperes és házastársa családi életére, illetve a felperes férje elleni eljárásokra anélkül, hogy szóhasználatában lealázó, aránytalanul túlzó, indokolatlanul sértő lenne.

Mindezek alapján a törvényszék a felperes által hivatkozott személyiségi jogsértés megállapítására nem látott lehetőséget.

Ezt követően a törvényszék az alperes jelen perbeli védekezésének részeként előadott, a felperes által sérelmesnek tartott közléseit vizsgálta.

A törvényszék álláspontja szerint az alperes annak kijelentésével, hogy a felperes önértékelése téves, negatív értékítéletet fogalmazott meg a felperessel szemben, ezzel azonban a szabad véleménynyilvánítás határait nem lépte túl, mivel kifejezésmódjában nem volt gyalázkodó vagy durván sértő.

A 12. számú beadvány utolsó bekezdésében vélelmezett állítás, illetve az abból levont következtetés is hordoz negatív véleményt, értékítéletet, azonban annak stílusa, szóhasználat nem becsmérlő, durván sértő, így a törvényszék álláspontja szerint személyiségi jogvédelmet az alperes ezen állításai sem alapoznak meg.

Mindezekre tekintettel a törvényszék a felperes személyiségi jogsértés megállapítására, a jogsértés abbahagyására, a további jogsértéstől való eltiltásra és a sérelemdíj fizetésére kötelezésre irányuló keresetét a rendelkező részben foglaltak szerint elutasította.

A felperesnek a perben az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. § (1) bekezdésének f) pontja alapján érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán keresetlevelén illetéket lerónia nem kellett, ennek ellenére azonban 15.000.-forint illetéket illetékbélyegben megfizetett.

A perben az Itv. 39. § (3) bekezdése szerinti 600.000.-forint pertárgy érték után fizetendő 36.000.-forint kereseti illetékből a felperes a pervesztesége folytán a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a már lerótt 15.000.-forint illetéken felül 21.000.-forint feljegyzett kereseti illeték megfizetésére köteles az állam javára a rendelkező részben írtak szerint.

Az alperesnek a felperessel szemben perköltség igénye nem volt, ezért arról a törvényszéknek döntenie nem kellett.

A fellebbezés lehetősége a Pp. 233. § (1) bekezdésén alapul.

..., 2016. december 9. napján

Dr.... sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő